ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Σεπτεμβρίου **1942** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **244**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 1789. Περὶ ἀποστολῆς ὑποτρόφων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν 1
Ν. Δ. 1790. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀν. Νόμου 2337) 1940 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας κειμένων διατάξεων καὶ συναφῶν τινων διατάξεων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου». 2
Ν. Δ. 1791. Περὶ διατάξεων τινῶν περὶ φόρων καταναλώσεως. 3
Ν. Δ. 1792. Περὶ ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῶν ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων. 4
Ν. Δ. 1793. Περὶ συμβιβαστικῆς λύσεως φορολογικῶν διαφορῶν καὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου πρὸ τῆς ὁριστικοποιήσεως τῶν φορολογικῶν ἐγγραφῶν κλπ. 5
Ν. Δ. 1794. Περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ τοῦ Σταθμοῦ Πειραιῶς τῶν Σ.Π.Α.Π. πρὸς τὸ ἐργοστάσιον παραγωγῆς τῆς Η.Ε.Α.Π. ἐν Πειραιεῖ.. 6
Ν. Δ. 1795. Περὶ ὀργανώσεως Ὑπηρεσίας Ἐπιθεωρήσεως καὶ Ἐλέγχου Διαχειρίσεων Ἀστυνομίας Πόλεων. 7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1789)1942

Περὶ ἀποστολῆς ὑποτρόφων εἰς τὸ ἐξωτερικόν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν προτάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Γραφείου Μελετῶν παρέχονται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ὑποτροφίαι εἰς Ἕλληνας ἀποστελλομένους ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν δι' εὐρυτέρας σπουδάς, ἐγγραφομένης ἀντιστοίχου πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐτησίως. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ μειωθῇ ἢ καὶ ν' αὐξηθῇ μέχρι τοῦ διπλασίου ἐφ' ὅσον ἐπέρχεται ἀνάλογος μεταβολὴ τῆς ἐπικαταλλαγῆς πρὸς τὸ νόμισμα τῆς χώρας, εἰς ἣν ἀποστέλλονται οἱ ὑπότροφοι διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἡ ἐπὶ μέρους διάθεσις τῶν κονδυλίων τῶν ὑποτροφιῶν τούτων γίνεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1942.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Αὐγούστου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1790)1942

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2337)1940 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κειμένων διατάξεων καὶ συναφῶν τινων διατάξεων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ὅπως μίαν τῶν ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2337)1940 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κειμένων διατάξεων καὶ συναφῶν τινων διατάξεων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου» προβλεπομένων θέσεων Μηχανικῶν Β' ἢ Α' τάξεως καταλάβῃ διὰ μετατάξεως λειτουργὸς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἔχων ἔτυχε διπλώματος Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ Ἀνωτάτων Σχολῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου πρὸ ἔτους τοὐλάχιστον, ἔχει δὲ συνάμα ὑπερδεκαετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Αὐγούστου 1942

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ
Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1791)1942

Περὶ διατάξεων τινῶν περὶ φόρων καταναλώσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν.Δ. τῆς 30ῆς Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸν φόρον πολυτελείας τὸν ἐπιβληθέντα διὰ τοῦ Α. Ν. 1981)1936 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ὑπάγονται εφεξῆς καὶ α) ἀθύρματα ἐν γένει τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 25Ζα' καὶ β' ητοι πλαγγόνες (κουκλες) καὶ λοιπὰ ἀθύρματα παιδων, β) τὰ ἐκ φυσικῆς ἢ τεχνιτῆς μετάξης ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἑτοιμα ἐσώρουχα ὡς καὶ τα ἑτοιμα ενδύματα ἐκ μετάξης, γ) καλύμματα τραπεζῶν καὶ κλινῶν ἐκ βελούδου ἢ πλυσῶν ἐξ ἐρίου ἢ ἐκ μεταξης, αμιγῆ ἢ σύμμικτα, δ) Ριπίδια (βεντάγιες) πάσης φύσεως πλὴν τῶν μετὰ λαβῆς ἐκ καλύμου ἢ ἐκ ξύλου κοινῆς χρήσεως τοιούτων, ε) Ητερὰ στολισμοῦ πολυτελείας στρουθοκαμήλου ἐρωδιοῦ, παραδεισίων καὶ ἄλλων παρομοίων πτηνῶν, κεφαλαὶ καὶ πτέρυγες πτηνῶν, δοραὶ ἢ σώματα πτηνῶν φέροντα τὸ ἑαυτὸν πτέρωμα ὡς καὶ τὰ περιτραχήλια ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατονομαζομένων πολυτελῶν πτερῶν; στ) καρποὶ καὶ σπόροι μιμητοὶ ἐκ πάσης ὕλης, ἄνθη μιμητὰ ἐξ ὑφάσματος παντὸς εἴδους εἰς τεμάχια ἢ στεφάνους ἢ γιρλάνδας, ἄνθη μιμητὰ κατασκευασμένα ἐκ χάρτου, ἐκ δέρματος ἢ κηροῦ ἢ ἐκ τῶν ὑλῶν τούτων συμμίκτων πρὸς ἀλλήλας ἢ πρὸς ἄλλας ὕλας.

2. Εἰδικῶς ὡς πρὸς τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα φωτογραφικὰ εἴδη οἷον φωτογραφικαὶ (καὶ κινηματογραφικαὶ μηχαναί, ἀνταλλακτικὰ καὶ ἐξαρτήματα αὐτῶν φωτογραφικαὶ πλάκες ἐκ κυτταρινοειδοῦς καὶ φωτογραφικὰ φίλμ ὁ φόρος πολυτελείας ὁρίζεται εἰς 40ο)ο καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐν τῷ Τελωνείῳ δι' ἐπικολλήσεως τοῦ εἰδικοῦ ἐνσήμου ἐπὶ τῆς οἰκείας διασαφήσεως, ἄνευ περαιτέρω ἐπιβαρύνσεως κατὰ τὰς περαιτέρω ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πωλήσεις.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1210)1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἡ πρᾶξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἄλλου δημοσίου ὀργάνου, ἐντὸς δὲ 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν παραβάσεων, ἐκδικαζομένη κατὰ τὰς περὶ τούτου ἰσχυούσας ἑκάστοτε σχετικὰς διατάξεις.»

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1642)1942 Νομ. Διατάγματος εἶναι, ὅτι, μόνον τῶν διατάξεων δι' ὧν ἐπέρχονται αὐξήσεις τῶν ὑφισταμένων φόρων καταναλώσεως καὶ τελῶν ψυχαγωγίας ἢ ἐπεκτάσεις τῶν ὑφισταμένων φορολογιῶν καὶ ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων ὡς καὶ τροποποιήσεις ὡς πρὸς τὰ κατατιθέμενα παράβολα διὰ τὴν ἄσκησιν προσφυγῶν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων καὶ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ τοιούτου, ἄρχεται ἡ ἰσχὺς μετὰ εἰκοσαήμερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, τῶν λοιπῶν διατάξεων τούτου ἰσχυουσῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Τὸ Συμβούλιον Διώξεως Λαθρεμπορίου, ὅπερ ἐφεξῆς ἐπιλαμβάνεται καὶ τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 43 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1642)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, συνέρχεται ὁσάκις ἐπιβάλλωσι τοῦτο αἱ ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι, εἰς τὰ μέλη δὲ καὶ τὸν Γραμματέα τούτου παρέχεται ἀποζημίωσις συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1433)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος διὰ τὰς Ἐπιτροπὰς δευτέρου βαθμοῦ

Ἄρθρον 3.

1. Τακτικοὶ Οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, πρὸς οὓς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 22 καὶ 27 τοῦ Ἀν. Νόμου 505)1937 καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀν. Νόμου 666)1937, ἀνατίθενται προσθέτως πρὸς τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα καὶ τοιαῦτα ἐλεγκτῶν Φορολογίας Δημοσίων Θεαμάτων δύνανται νὰ ὁρίζωνται οἱ κατέχοντες ὀργανικὴν θέσιν οὐχὶ κατωτέραν τοῦ ἀκολούθου καὶ οὐχὶ ἀνωτέραν τοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως.

2. Τὰ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἐνεργοῦντας τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν παρακολούθησιν τῆς διαθέσεως κλπ. τῶν μονοπωλιακῶν εἰδῶν παρεχόμενα ἔξοδα κινήσεως ὁρίζονται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παγίως δι' ἑκάστην ἡμέραν πραγματικῆς ἐργασίας καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρίζεται ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1642)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

4. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Μ. 12843 τῆς 24ης Αὐγούστου 1942 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1642)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, δι' οὗ καταργοῦνται αἱ ἀπαλλαγαὶ ἀπὸ τῶν τελῶν Δημοσίων Θεαμάτων, ὁρίζεται ἀπὸ τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1942.

6. Ἐκ τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἐπιτηδεύματος Δ' κατηγορίας καθαρῶν προσόδων καὶ ἐκτάκτων κερδῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 441)1941 ὑπὸ τῶν ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ἐκπίπτεται μέχρι συμψηφισμοῦ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1642)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τέλος κυκλοφορίας.

7. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1943)1944.

Ἄρθρον 4.

Αἱ θέσεις τῶν Γραμματέων Ἐφοριῶν Καπνοῦ α' καὶ β' τάξεως αὐξάνονται κατὰ εἴκοσι πέντε (25) κατανεμόμεναι εἰς τὰς Ἐφορίας Καπνοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1792)1942

Περὶ ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῶν ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθ. Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Οἱ μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1941 ὀφειλέται χρηματικῶν ποσῶν εἰς δραχμὰς πρὸς οἱανδήποτε ἐν Ἑλλάδι Τράπεζαν, Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν, πιστωτικὸν ὀργανισμὸν ἢ ἄλλο νομικὸν πρόσωπον —φερόμενα ἐφεξῆς ἐν τῷ παρόντι Νομοθετικῷ Διατάγματι ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «πιστωταὶ» ἢ «πιστωτής»—, ἐπ' ἐνεχύρῳ μετοχῶν, ὁμολογιῶν, ἰδρυτικῶν καὶ λοιπῶν ἐν γένει τίτλων τῶν ἐμπορικῶν ἑταιριῶν, δημοσίων χρεωγράφων ἢ ἄλλων πάσης φύσεως κινητῶν ἀξιῶν —φερομένων πάντων τούτων ἐφεξῆς ἐν τῷ παρόντι Νομοθετικῷ Διατάγματι ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «τίτλοι»—, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1941 ὑφίστατο ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ ὀφειλὴ των αὕτη, ὑπόκεινται εἰς ἐφ' ἅπαξ φόρον κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ὀφειλῶν :

α') Ἐὰν ἐχώρησεν ἐξόφλησις τούτων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι 31 Ἰανουαρίου 1942, ὁ φόρος ὁρίζεται εἰς 25 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ ἐχώρησεν ἐξόφλησις τῆς ὀφειλῆς,

β') Ἐὰν ἐχώρησεν ἐξόφλησις ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1942 μέχρι. 30 Ἀπριλίου 1942, ὁ φόρος ὁρίζεται εἰς 50 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ ἐχώρησεν ἐξόφλησις τῆς ὀφειλῆς,

γ') Ἐὰν ἐχώρησεν ἐξόφλησις ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπὸ 1 Μαΐου 1942 μέχρι 30 Ἰουνίου 1942. ὁ φόρος ὁρίζεται εἰς 75 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ ἐχώρησεν ἐξόφλησις τῆς ὀφειλῆς,

δ') Ἐπὶ τοιούτων ὀφειλῶν ἐξοφληθεισῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μετὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1942 ἢ μήπω ἐξοφληθεισῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὁ φόρος ὁρίζεται εἰς 100 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ ἐχώρησεν ἐξόφλησις τῆς ὀφειλῆς διὰ τὰς ἐξοφληθείσας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὀφειλὰς ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1942 καὶ ἐντεῦθεν, ἡ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑφισταμένης ὀφειλῆς, διὰ τὰς μήπω ἐξοφληθείσας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοιαύτας.

2. Ὡς ὀφειλὴ διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω φορολογίαν λογίζεται ἡ κατὰ κεφάλαιον τοιαύτη.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος φόρος βαρύνει τὸν ὀφειλέτην καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἐξοφληθεισῶν ἐν ὅλῳ ὀφειλῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑπόχρεως εἶναι οὗτος νὰ ἐπιδώσῃ δήλωσιν, ἐπὶ δὲ τῶν μήπω ἐξοφληθεισῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὀφειλῶν ἡ δήλωσις διὰ τὸν βαρύνοντα τὸν ὀφειλέτην φόρον ἐγχειρίζεται ὑπὸ τοῦ, παρ' ᾧ ἡ κατάθεσις τῶν ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων, πιστωτοῦ.

2. Αἱ δηλώσεις αὗται συνταττόμεναι ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἐγχειρίζονται ὑπὸ μὲν τῶν ὀφειλετῶν εἰς τὸν Οἶκον. Ἔφορον τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των, ὑπὸ δὲ τῶν πιστωτῶν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τοῦ τόπου ἔνθα ἡ ἕδρα τοῦ καταστήματος, παρ' ᾧ ὑφίσταται ἡ κατάθεσις τῶν τίτλων.

3. Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν κατοικούντων ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ὡς καὶ περὶ πιστωτῶν ἐχόντων τὴν ἕδραν των εἰς τὰς πόλεις ταύτας, ἁρμόδιοι Οἶκον. Ἔφοροι διὰ τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φορολογίαν, ὁρίζονται διὰ μὲν τὴν περιφέρειαν τῶν Ἀθηνῶν ὁ Ζ' Οἶκον. Ἔφορος Ἀθηνῶν, διὰ δὲ τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς ὁ Δ' Οἶκον. Ἔφορος Πειραιῶς καὶ διὰ τὴν περιφέρειαν Θεσσαλονίκης ὁ Ε' Οἶκον. Ἔφορος Θεσσαλονίκης.

Ὅπου εἰς ἄλλας πόλεις εὑρεύουσι πλείονες τοῦ ἑνὸς Οἶκ. Ἔφοροι ἁρμόδιος διὰ τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φορολογίαν ὁρίζεται ὁ Α' Οἶκον. Ἔφορος ἑκάστης τῶν πόλεων τούτων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ δήλωσις τοῦ ὀφειλέτου δέον νὰ περιέχῃ:

α) τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν αὐτοῦ,

β) τὸ εἶδος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑφισταμένων ἐν καταθέσει κατὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1941 ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων,

γ) τὸ ποσὸν τῆς ἐπ' ἐνεχύρῳ τούτων ὀφειλῆς κατὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1941,

δ) τὸν χρόνον τῆς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς ταύτης ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεῦθεν καὶ

ε) τὸν πιστωτήν, παρ' ᾧ ἐγένετο ἡ κατάθεσις τῶν τίτλων καὶ συνωμολογήθη τὸ ἐπ' ἐνεχύρῳ τούτων δάνειον.

2. Ἡ δήλωσις τοῦ πιστωτοῦ διὰ τὰς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑφισταμένας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὀφειλὰς ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων, δέον νὰ περιέχῃ τὰ αὐτά, ὡς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁρίζονται διὰ τὴν δήλωσιν τοῦ ὀφειλέτου, α' ἕως γ' στοιχεῖα, ἔτι δὲ τὸν χρόνον καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐν μέρει ἐξοφλήσεως, ἐὰν ἐχώρησε τοιαύτη, καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὑφισταμένης κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὀφειλῆς, διακεκριμένως κατὰ κεφάλαιον καὶ τόκους.

3. Αἱ δηλώσεις αὗται δέον νὰ περιέχωσι καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ἁρμοδίας διὰ τὴν ἀποδοχὴν τούτων Οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

4. Ὀφειλέται διαμένοντες κατὰ τὸν χρόνον τῆς δηλώσεως ἐν τόπῳ ἄλλῳ ἢ τῷ τῆς κατοικίας των, δύνανται νὰ ἐγχειρίσωσι τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δήλωσιν εἰς τὸν Οἶκον. Ἔφορον τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, ὑποχρεούμενον νὰ παραλάβῃ ταύτην καὶ τὴν διαβιβάσῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἶκον. Ἔφορον τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου.

5. Ἐπὶ ὀφειλετῶν κατοικούντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἁρμόδιος διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν δηλώσεων καὶ τὴν περαιτέρω διαδικασίαν διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου εἶναι ὁ Ζ' Οἶκον. Ἔφορος Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ φόρος καταβάλλεται κατὰ τὴν ἐγχείρισιν τῆς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρέου εἰς δήλωσιν ὀφειλέτου ἢ πιστωτοῦ.

2. Οἱ οὕτω καταβάλλοντες διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὀφειλέτου τὸν φόρον πιστωταὶ δικαιοῦνται νὰ φέρωσι εἰς χρέωσιν τοῦ ὀφειλέτου τὸν καταβληθησόμενον φόρον, τοῦ ἐνεχύρου καλύπτοντος αὐτοδικαίως, δυνάμει τοῦ παρόντος καὶ ἄνευ οἱασδήποτε ἄλλης πράξεως, καὶ τὸν βάσει τοῦ παρόντος νόμου καταβληθησόμενον διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὀφειλέτου φόρον.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 4 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 4 δηλώσεις ἐγχειρίζονται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, τῆς προθεσμίας ταύτης ἁπλασιαζομένης διὰ τὰς δηλώσεις περὶ ὧν ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 4.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται δι' ἐξαιρετικοὺς καὶ ἀποχρώντως δεδικαιολογημένους λόγους νὰ παρατείνωνται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ εἰς δήλωσιν ὑποχρέου, αἱ, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, προθεσμίαι, πάντως ὅμως οὐχὶ πέραν τοῦ μηνὸς διὰ τὰς δηλώσεις, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 ἕως 4 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ οὐχὶ πέραν τοῦ

ἐξαμήνου διὰ τὰς δηλώσεις, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 4.

3. Ἡ ἐγχείρισις δηλώσεως πέραν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων προθεσμιῶν ἐπάγεται τὴν ἐπιβολὴν προσαυξήσεως ἴσης πρὸς δύο τοῖς ἑκατὸν (2 ο/ο) ἐπὶ τοῦ φόρου δι' ἕκαστον μῆνα ἐκπροθέσμου δηλώσεως, μὴ δυναμένης τῆς προσαυξήσεως ταύτης νὰ ὑπερβῇ τὰ εἴκοσι πέντε ἑκατοστὰ (0,25) τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ἁρμόδιος Οἰκον. Ἔφορος διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου φορολογίαν δικαιοῦται νὰ ζητῇ οἱονδήποτε κρίνει ἀναγκαίαν πληροφορίαν παρὰ τῶν Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν καὶ πάσης φύσεως Πιστωτικῶν Ὀργανισμῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ νὰ προβαίνῃ εἰς πᾶσαν ἀναγκαίαν ἔρευναν τῶν στοιχείων των καὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις των ἐγγραφῶν, ὑποχρεουμένων τούτων νὰ παρέχωσιν εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον τὰς ζητουμένας πληροφορίας καὶ νὰ θέτωσιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ πρὸς ἔλεγχον πάντα τὰ βιβλία των ἢ οἱονδήποτε ἄλλο ἔγγραφον.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως ἐγχειρίσεως δηλώσεως ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρέων ἢ ἀνακριβείας αὐτῆς, ὁ ὀφειλόμενος φόρος ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐπόρου ἄνευ προηγουμένης εἰδοποιήσεως καὶ προσαυξάνεται κατὰ τὰ πεντήκοντα μὲν ἑκατοστὰ (0.50) αὐτοῦ διὰ τὴν παράλειψιν δηλώσεως, κατὰ εἴκοσι πέντε δὲ ἑκατοστὰ (0,25) αὐτοῦ διὰ τὴν ἀνακρίβειαν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσαύξησις ὡς καὶ ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος νόμου προσαύξησις, λόγῳ ἐκπροθέσμου τῆς δηλώσεως, βαρύνουσι τὸν ὑπόχρεων εἰς δήλωσιν, μὴ δικαιουμένου τοῦ πιστωτοῦ, διὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐπιβάλλεται αὐτῷ ἡ ὑποχρέωσις πρὸς δήλωσιν, νὰ φέρῃ καὶ τὰς προσαυξήσεις ταύτας εἰς χρέωσιν τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 9.

1. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὴν περαιτέρω διαδικασίαν διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου, διὰ τὰς προθεσμίας παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου καὶ τὰ ἔνδικα μέσα, ἔτι δὲ διὰ τὰς ἁμοιβὰς τῶν μελῶν τῶν ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν ὡς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 ἕως 11 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919, τῶν ἄρθρων 33 καὶ 34 τοῦ αὐτοῦ νόμου καὶ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 3603 τοῦ 1928, τῆς πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν προσφυγῶν κατὰ πράξεων ἐπιβολῆς τοῦ, περὶ οὗ ὁ παρὼν νόμος, φόρου ἀποτελουμένης α') ἐκ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένου Πρωτοδίκου, ὡς Προέδρου, β') ἐξ ἑνὸς οἰκον. ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον ὑπουργικοῦ εἰσηγητοῦ, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν του καὶ γ') ἐξ ἑνὸς ἑτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν του.

2. Ἡ παράγραφος 9 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«9. Ἡ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς παρουσία τοῦ προσφεύγοντος δὲν εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν νόμιμον ἐκδίκασιν τῆς προσφυγῆς. Δικαιοῦται ἐν τούτοις ὁ προσφεύγων νὰ παρίσταται κατ' αὐτὴν εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἐντολοδόχου, ὁριζομένου ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς παρίσταται ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου ὁ ἐκδοὺς τὴν πρᾶξιν Οἰκον. Ἔφορος, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐδρεύει ἐν ᾧ τόπῳ συνεδριάζει ἡ Ἐπιτροπή, ἄλλως ὁ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκον. Ἔφορος τοῦ καταστήματος τῆς Οἰκον. Ἐφορίας, ἐν τῷ ὁποίῳ συνεδριάζει αὕτη, ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενος ἀναπληρωτής του».

Ἄρθρον 10.

Ἐξαιροῦνται τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένης φορολογίας οἱ ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων ὀφειλόμενοι, ἐὰν οὗτοι εἶναι α') τὸ Δημόσιον καὶ τὰ πρὸς τοῦτο ἐξομοιούμενα διὰ τοῦ συστατικοῦ των νόμου νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, β') οἱ Δῆμοι ἢ Κοινότητες καὶ γ') τὰ ἑλληνικὰ θρησκευτικά, ἐθνωφελῆ κοινωφελῆ, φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, νομίμως ὑφιστάμενα. Πρὸς τὰ ὡς ἄνω Ἑλληνικὰ ἱδρύματα ἐξομοιοῦνται τὸ Ἱερὸν Κοινὸν τοῦ Παναγίου Τάφου, ἡ ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὄρους Σινᾶ, ἡ ἱερὰ Μονὴ Πάτμου, ἡ ἐν Ἀθήναις Γεωργικὴ Ἑταιρεία, τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν καὶ τὸ Ὠδεῖον Πειραιῶς.

Ἄρθρον 11.

1. Πιστωταί, παρ' οἷς ὑφίστανται ὀφειλαὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων, δὲν δύνανται ν' ἀποδώσωσι τοὺς τίτλους εἰς τοὺς καταθέτας ἄνευ προσαγωγῆς πιστοποιητικοῦ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου ὅτι ὑπεβλήθη ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δήλωσις καὶ κατεβλήθη ὁ ἀναλογῶν φόρος.

2. Οἱ αὐτοὶ πιστωταὶ ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πέμψωσιν εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον τῆς ἕδρας των πίνακα ἐμφαίνοντα τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑφισταμένας κατὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1941 ὀφειλὰς ἐπ' ἐνεχύρῳ τίτλων, τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου, τὸ ποσὸν τῆς ἀρχικῆς ὀφειλῆς, τὰς μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1941 ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐξοφλήσεις καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὑφισταμένης κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὀφειλῆς.

3. Οἱ Οἰκον. Ἔφοροι, πρὸς οὓς θὰ ὑποβληθῶσιν οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου πίνακες, δέον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐξοφληθεισῶν ὀφειλῶν παρ' ὀφειλετῶν κατοικούντων ἐν τόπῳ διαφόρῳ τῆς ἁρμοδιότητός των, νὰ καταρτίσωσι καὶ πέμψωσιν εἰς τοὺς ἁρμοδίους Οἰκον. Ἐφόρους δελτία παροχῆς πληροφοριῶν, περιέχοντα τὰ ἐκ τῶν ὑποβληθησομένων πινάκων στοιχεῖα τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 12.

1. Τράπεζαι, Ἑταιρεῖαι καὶ πάσης φύσεως πιστωτικοὶ ὀργανισμοὶ ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα, μὴ παρέχοντα τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος νόμου ζητουμένας πληροφορίας ἢ στοιχεῖα πρὸς ἔρευναν, ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον ἀπὸ δραχμῶν χιλίων μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων δι' ἑκάστην παράβασιν.

2. Πιστωταὶ παραβαίνοντες τὰς ἐν παραγράφοις 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώσεις των ἢ ἐλλιπῶς ἐκπληροῦντες ταύτας ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον ἀπὸ δραχμῶν δέκα χιλιάδων μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων, δυνάμενον ν' αὐξηθῇ καὶ μέχρι τοῦ τριπλασίου τοῦ φόρου.

3. Τὰ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πρόστιμα ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ ὡς πρὸς ταῦτα, διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἐνδίκων μέσων κλπ., τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 60, 62 καὶ 63 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919.

Ἄρθρον 13.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενος φόρος δὲν προσαυξάνεται μὲ ἕτερα ποσοστὰ ὑπὲρ εἰδικῶν σκοπῶν ἢ εἰδικῶν ταμείων.

2. Ὁ φόρος οὗτος βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου βάσει τῆς δηλώσεως τῶν ὑποχρέων ἢ τῆς ὁριστικῆς πράξεώς του ἢ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου 1641, ἓν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος, ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 14.

Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ἐξαιρέσει τῶν ἐνδίκων μέσων, ὑποκειμένων εἰς τὰ κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ τελῶν χαρτοσήμου τέλη.

Ἄρθρον 15.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει, ὁρίζει καὶ ἐντέλλεται δι' ἀποφάσεών του πᾶσαν δαπάνην, ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἥτις καταλογίζεται εἰς τὰ ἔξοδα βεβαιώσεως τῶν ἀμέσων φόρων.

Ἄρθρον 16

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

---

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1793)1942

Περὶ συμβιβαστικῆς λύσεως φορολογικῶν διαφορῶν καὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου πρὸ τῆς ὁριστικοποιήσεως τῶν φορολογικῶν ἐγγραφῶν κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 Ν. Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων»; ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιταχύνσεως τοῦ χρόνου τῆς περαιώσεως τῆς διαδικασίας βεβαιώσεως καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων: α') καθαρῶν προσόδων, ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν καὶ συνθετικοῦ, β') ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῇ βάσει κατατάξεως καὶ εἰδικῶν κατηγοριῶν, γ') ἐκτάκτων κερδῶν Ν. Διατάγματος 441)1941, δ') κύκλου ἐργασιῶν, ε') πωλήσεων ἐμπορευμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν Ν. Διατάγματος 442)41 καὶ στ') ἀσφαλίστρων ὅλων τῶν κλάδων, καθιεροῦται σύστημα συμβιβαστικῆς λύσεως τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς καὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐνστάσεως, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

1. Διαρκούσης τῆς προθεσμίας πρὸς ἄσκησιν ἐνστάσεως κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ἐν τῷ συμπληρωματικῷ φορολογικῷ καταλόγῳ ἢ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς κατατάξεως κλπ., δύναται ὁ φορολογούμενος νὰ αἰτήσηται τὴν συμβιβαστικὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς.

Ἡ περὶ συμβιβαστικῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς αἴτησις, ἀσκουμένη διὰ τοῦ δικογράφου τῆς ἐνστάσεως ἢ καὶ δι' αὐτοτελοῦς δικογράφου ἐγχειρίζεται ἢ ἐπιδίδεται πρὸς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἐντὸς τῆς πρὸς ἄσκησιν τῆς ἐνστάσεως προθεσμίας.

2. Ἐκκρεμοῦς οὔσης τῆς αἰτήσεως συμβιβασμοῦ ἀναστέλλεται ἡ ἐκδίκασις τῆς ἐνστάσεως μέχρι πραγματοποιήσεως ἢ ματαιώσεως τοῦ αἰτουμένου συμβιβασμοῦ.

3. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὑποχρεοῦται ὅπως καλέσῃ τὸν φορολογούμενον ἵνα, προσερχόμενος τὸ βραδύτερον ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως συμβιβασμοῦ, αὐτοπροσώπως ἢ ἀποστέλλων νομίμως ἐξουσιοδοτημένον ἀντιπρόσωπον προσκομίσῃ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεώς του ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα καὶ ἀναπτύξῃ τοὺς ἰσχυρισμούς του.

4. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος λαμβάνων ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, τὰ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου προσκομιζόμενα στοιχεῖα καὶ τὰ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ὑπ' αὐτοῦ ἀναπτυσσόμενα ὡς καὶ πᾶσαν ἐν γένει πληροφορίαν, καὶ δυνάμενος νὰ προτείνῃ καὶ ἀποδεχθῇ περιορισμὸν α') τοῦ εἰς τὸ φύλλον ἐλέγχου, τὴν ἀπόφασιν κατατάξεως κλπ. ἀναφερομένου φορολογητέου ποσοῦ καὶ β') τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβληθείσης προσαυξήσεως εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἓν δέκατον αὐτῆς,, ἔστω καὶ ἂν τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι μικρότερον τοῦ, κατὰ τὰς εἰδικὰς δι' ἑκάστην φορολογίαν διατάξεις, ὁριζομένου κατωτάτου ὁρίου προσαυξήσεως, μορφώνει τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ὄψιν φορολογικῆς διαφορᾶς ἄποψιν τοῦ Δημοσίου, ἣν καὶ ἀνακοινοῖ προφορικῶς εἰς τὸν παριστάμενον φορολογούμενον.

5. Ἐφ' ὅσον αἱ ἀπόψεις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ φορολογουμένου συμπέσωσι τελικῶς, ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται ὅπως καταβάλῃ ἀμέσως τὴν διαφορὰν τοῦ φόρου καὶ τὴν προσαύξησιν τὴν καθορισθεῖσαν διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ ἐπιδώσῃ σχετικὴν δήλωσιν. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ καὶ ταύτης διατυποῦται αἰτιολογημένη πρᾶξις συμβιβασμοῦ, ὑπογραφομένη παρ' ἀμφοτέρων. Ἡ βεβαίωσις τοῦ οὕτω καταβληθέντος φόρου καὶ προσαυξήσεως ἐνεργεῖται οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ εἰσπράξαντος Ταμίου.

6. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς πράξεως συμβιβασμοῦ καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῆς δηλώσεως τοῦ φορολογουμένου ὁ συμβιβασμὸς θεωρεῖται τελειωθείς, ἡ δὲ τυχὸν ἀσκηθεῖσα ἔνστασις ματαιοῦται.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πράξεως συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἐπιδοθείσης δηλώσεως ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τροποποιεῖ ἀναλόγως τὴν ἐν τῷ συμπληρωματικῷ φορολογικῷ καταλόγῳ ἐγγραφὴν τοῦ φορολογουμένου.

7. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ φορολογούμενος δὲν ἤθελε προσβλῆ ἐντὸς τῆς δεκαημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεώς του ἢ ἂν αἱ ἀπόψεις αὐτοῦ δὲν συμπέσωσι πρὸς τὰς τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἂν οὗτος δὲν καταβάλῃ κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 5 διαλαμβανόμενα τὸν φόρον καὶ τὴν προσαύξησιν ὁ συμβιβασμὸς θεωρεῖται ματαιωθείς. Ἡ ματαίωσις αὕτη σημειοῦται ἐπὶ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως καὶ συνεχίζεται ἡ διαδικασία ἐκδικάσεως τῆς ἀσκηθείσης ἐνστάσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος δύναται τὰς αἰτήσεις συμβιβασμοῦ ἐπὶ ἐγγραφῶν εἰς συμπληρωματικὸν φορολογικὸν κατάλογον ἢ ἀποφάσεων κατατάξεως φόρου ἐπιτηδεύματος κλπ. νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὰς οἰκείας Ἐπιτροπάς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῶν ὁποίων ἐγένοντο αἱ ἐγγραφαὶ ἢ αἱ κατατάξεις κλπ. καὶ νὰ ζητήσῃ ὅπως ἀποφανθῶσιν αὗται ἐπὶ τοῦ προτεινομένου συμβιβασμοῦ.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς αἰτήσεως συμβιβασμοῦ τὸ βραδύτερον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

Ὁ φορολογούμενος κλητεύεται ἐπὶ ἀποδείξει δύο τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως ὅπως παραστῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμως ἐξουσιοδοτουμένου ἀντιπροσώπου κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεώς του, προσκομίζων τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα καὶ ἀναπτύσσων τοὺς ἰσχυρισμούς του. Ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῆς περὶ κλητεύσεως τοῦ φορολογουμένου διατάξεως οὐδεμία ἀκυρότης γεννᾶται ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος ἤθελε παραστῇ κατὰ τὴν συζήτησιν

τῆς αἰτήσεώς του περὶ συμβιβαστικῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ συμβιβασμοῦ ἐφ' οὗ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαιτεῖται ἡ ἁρμοδία Ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ φορολογούμενος ὁ καταβάλλων, διαρκούσης τῆς προθεσμίας πρὸς ἄσκησιν ἐνστάσεως, ὁλόκληρον τὴν διὰ τῆς ἐγγραφῆς ζητουμένην διαφορὰν τοῦ φόρου, ὡς καὶ τὸ δέκατον τῆς, διὰ τῆς αὐτῆς ἐγγραφῆς, καταλογισθείσης εἰς αὐτὸν προσαυξήσεως λόγῳ ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως, ἀπαλλάσσεται τῶν ὑπολοίπων ἐννέα δεκάτων τῆς προσαυξήσεως ταύτης, ἡ δὲ τυχὸν ἀσκηθεῖσα ἔνστασις ματαιοῦται.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ μερικῆς καταβολῆς τῆς διαφορᾶς τοῦ φόρου τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸν συμπληρωματικὸν φορολογικὸν κατάλογον, ὅτε ὁ φορολογούμενος ἀπαλλάσσεται τῶν ἐννέα δεκάτων τῆς προσαυξήσεως τῆς ἀναλογούσης ἐπὶ τοῦ καταβληθέντος ὑπ' αὐτοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, ἡ ἀσκηθεῖσα ὅμως ἔνστασις δὲν ματαιοῦται.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ φόρου καὶ τῶν προσαυξήσεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεως τοῦ φορολογουμένου ἐπιδιδομένης ἢ ἐνσταλείσης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ἡ δὲ βεβαίωσις αὐτοῦ ἐνεργεῖται οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Ταμίου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως ἐνεργεῖται τροποποίησις ἢ συμπλήρωσις τοῦ συμπληρωματικοῦ φορολογικοῦ καταλόγου.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἀσκήσεως ἐνστάσεως καθ' ἃς δὲν ἐλύθη συμβιβαστικῶς ἡ φορολογικὴ διαφορὰ ἢ δὲν κατεβλήθη ἐντὸς τῆς προθεσμίας πρὸς ἄσκησιν ἐνστάσεως ὁλόκληρος ἡ διαφορὰ τοῦ φόρου καὶ ἡ ἀνάλογος προσαύξησις, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προβαίνει μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως ἐνστάσεως καὶ πρὸ τῆς ἐκδικάσεως ταύτης, εἰς βεβαίωσιν τοῦ μὴ καταβληθέντος μέρους τῆς διαφορᾶς τοῦ φόρου τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸν συμπληρωματικὸν φορολογικὸν κατάλογον ἢ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατατάξεως κλπ. καὶ τῆς διὰ τῆς αὐτῆς ἐγγραφῆς καταλογισθείσης προσαυξήσεως λόγῳ ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως, τῆς ἀναλογούσης ἐπὶ τοῦ μὴ καταβληθέντος μέρους τῆς διαφορᾶς τοῦ φόρου.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον βεβαιούμενα ποσὰ φόρων καὶ προσαυξήσεων εἰσπράττονται εἰς τὸν ὁριζόμενον χρόνον καὶ τὰς ὁριζομένας δόσεις ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν ἑκάστην τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων φορολογιῶν.

3. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου βεβαιούμενα ποσὰ φόρων καὶ προσαυξήσεων θεωροῦνται, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, ὡς ἔσοδα τοῦ φορολογικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐγένετο ἡ βεβαίωσις, ἐκτὸς τῶν παρακρατουμένων φόρων διὰ τοὺς ὁποίους οἱ τόκοι ὑπερημερίας ὑπολογίζονται κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ αὐτῶν εἰδικὰς διατάξεις.

4. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνστάσεων ἐνεργεῖται, κατὰ περίπτωσιν, συμπληρωματικὴ βεβαίωσις ἢ, κατὰ περίπτωσιν, ἔκπτωσις ἢ ἐπιστροφὴ τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος φόρου καὶ τῆς προσαυξήσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐνκύρων ὑποθέσεων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 αὐτοῦ ἀναφερομένων φορολογιῶν.

2. Προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου μὴ ἐκδικασθεισῶν ἐνστάσεων κατ' ἐγγραφῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 φορολογιῶν, ὁ φορολογούμενος δύναται ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νὰ αἰτήσηται τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ προθεσμία αὕτη παρέλθει ἄπρακτος ἢ δὲν καταβληθῇ ἐντὸς αὐτῆς ὁλόκληρος ἡ διαφορὰ τοῦ φόρου καὶ ἡ ἀνάλογος προσαύξησις ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύνανται νὰ περιληφθῶσι καὶ ἕτεροι φόροι εἰς τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον σύστημα συμβιβαστικῆς λύσεως τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς καὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου πρὸ τῆς ὁριστικοποιήσεως τῆς ἐγγραφῆς.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 953)1942 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινων διατάξεων κλπ. ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ὡς ἀκολούθως:

«1. Πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἐμφανιζόμενον ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1941 καὶ ἐφεξῆς ἀπροσκόπτως μὲ περιουσίαν, θεωρεῖται ἀποκερδήσαν ταύτην κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον, ἐφ' ὅσον δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ αὐτὴν ὡς νομίμως ἀπαλλαγεῖσαν ἐκ τῶν κειμένων φορολογιῶν ἢ ὡς ὑπαχθεῖσαν εἰς ταύτας μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς διαθέσεως εἰς ἀγορὰν ἀκινήτων ἢ τῆς καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἐμφανίσεως ἢ διαπιστώσεώς της.

«2. Τὸ ὡς ἄνω ποσὸν περιουσίας, καθ' ὃ μέρος τυγχάνει τοιοῦτον ἀδικαιολογήτου προελεύσεως, ὑπόκειται: α) εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Διατάγματος 4)41)1941 φορολογίαν, θεωρούμενον ὡς ἔκτακτον κέρδος καὶ β) εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

Ἡ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον πρόσοδος φορολογεῖται εἰς ἑκάστην τῶν ἀνωτέρω φορολογιῶν διακεκριμένως πρὸς ἄλλας προσόδους τοῦ φορολογουμένου ὑπαγομένας εἰς τὰς αὐτὰς φορολογίας.

Ἡ τυχὸν μὴ ἐμπορικὴ ἰδιότης τοῦ φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου οὐδόλως παρακωλύει τὴν εἰς τὰς ἀνωτέρω φορολογίας ὑπαγωγὴν αὐτοῦ.

«3. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 πρόσοδος ὑπάγεται εἰς τὸ φορολογικὸν ἔτος τῆς διὰ τῆς διαθέσεως εἰς ἀγορὰν ἀκινήτων ἢ τῆς καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἐμφανίσεως ἢ διαπιστώσεώς της, θεωρουμένη κατ' ἀμάχητον τεκμήριον ὡς προκύψασα ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τοῦ ἀμέσως προηγουμένου τῆς ἐμφανίσεως ἢ διαπιστώσεώς της.

«4. Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ καθορίζωνται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 8.

1. Αἱ ἀνώνυμοι ἡμεδαπαὶ Ἑταιρεῖαι, τῶν ὁποίων ἡ λῆξις τῆς ἑταιρικῆς χρήσεως ἐμπίπτει εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς 1ης Ἰανουρίου 1941, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστης διαχειριστικῆς περιόδου καταρτίσωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα διαθέτουσι προσωρινὸν Ἰσολογισμὸν προσδιορίζουσαι δι' αὐτοῦ τὰ προκύψαντα κέρδη αὐτῶν.

Προκειμένου περὶ ἑταιρικῶν χρήσεων δι' ἃς ἔληξεν ἤδη ἡ δὲκ τῆς παρούσης παραγράφου ὁριζομένη δίμηνος προθεσμία ἢ δι' ἃς ἡ προθεσμία αὕτη λήγει ἐνωρίτερον, ὁ προσωρινὸς δι' αὐτὰς Ἰσολογισμὸς δέον ὅπως καταρτισθῇ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 προθεσμίας ὑποχρεοῦνται αἱ ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ ἀναφερόμεναι ἑταιρίαι εἰς ἐπίδοσιν δηλώσεων

φόρου ἐκτάκτων κερδῶν καὶ Α' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων διὰ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσωρινοῦ Ἰσολογισμοῦ προσδιορισθέντα κέρδη των καὶ σύγχρονον καταβολὴν ὁλοκλήρου τοῦ ἐπ' αὐτῶν ἀναλογοῦντος φόρου.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος 1303) 1942 κατάρτισιν τοῦ Ἰσολογισμοῦ ἤθελε προκύψει διαφορὰ τις κερδῶν, ἐπιδίδεται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος συμπληρωματικὴ δήλωσις καὶ ἐνεργεῖται καταβολὴ τοῦ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης ἀναλογοῦντος φόρου, ἄνευ προσαυξήσεων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας ἢ ἐνεργεῖται ἔκπτωσις ἢ ἐπιστροφὴ τοῦ τυχὸν ἀχρεωστήτως καταβληθέντος τοιούτου.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος 1303)1942 ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφ' ὅσον συντρέχει πρὸς τοῦτο περίπτωσις, ἡ δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων τυχὸν καταβολὴ συμπληρωματικοῦ φόρου ἐνεργεῖται ἄνευ προσαυξήσεων, προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

Ἄρθρον 9.

1. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα 441) 1941 φόρου ἐπὶ των ἐκτάκτων κερδῶν του φορολογικοῦ ἔτους 1942—43, ὡς σύνηθες κέρδος θεωρεῖται τὸ διπλάσιον του κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος 441)1941 ὁριζομενου.

2. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὰς εἰδικὰς περιπτώσεις φορολογίας ἐπιτηδεύματος τῶν ἐδαφίων 6, 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Κώδικος φορολογίας επιτηδεύματος, το σύνηθες κερδος ὑπολογίζεται κατὰ την παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Διατάγματος 441)1941, ἄνευ τῆς κατα την προηγουμένην παραγραφον προσαυξήσεως.

3. Ἡ ἰσχὺς τῆς παραγράφου 8 του αρθρου 5 τοῦ Ν. Διατάγματος 441)1941, περὶ ὑπολογισμοῦ του κεφαλαίου ἡμεδαπῆς ἀνωνύμου Ἑταιρείας βάσει τῆς ἀξιας τῶν μετοχῶν καὶ ἱδρυτικῶν τίτλων αὐτῆς, ἀναστέλλεται διὰ τὸ φορολογικὸν ἔτος 1942—43.

Τῆς διατάξεως τῆς παρούσης παραγράφου ἐξαιροῦνται αἱ Ἑταιρεῖαι, παρ' ὧν ὁ τοιοῦτος προσδιορισμὸς ἐζητήθη διὰ τὸ φορολογικὸν ἔτος 1941—42, αἵτινες δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσιν ὅπως τὸ σύνηθες κέρδος αὐτῶν διὰ τὸ φορολογικὸν ἔτος 1942—43 προσδιορισθῇ εἴτε εἰς ποσὸν διπλάσιον τοῦ καθορισθέντος διὰ τὸ φορολογικὸν ἔτος 1941—42 εἴτε συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου τὰ κλιμάκια φορολογητέου ἐκτάκτου κέρδους τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 441)1941 κλίμακος διαρρυθμίζονται ἀναλόγως.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 441)1941 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον δεύτερον ἐδάφιον:

«Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν μετὰ τὴν ἐνέργειαν ἐγγραφῆς φόρου ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν, τροποποιηθῶσι τὰ στοιχεῖα φορολογίας ἐπιτηδεύματος ἢ φορολογίας καθαρῶν προσόδων Δ' Κατηγορίας (ἢ Γ' Κατηγορίας κλασ. α') ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων προσδιωρίσθη τὸ σύνηθες κέρδος, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προβαίνει εἰς νέαν ἐκκαθάρισιν τοῦ φόρου, κατόπιν τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ συνήθους κέρδους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νέων στοιχείων ἐνεργῶν συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν ἢ, κατὰ περίπτωσιν, ἔκπτωσιν ἢ ἐπιστροφὴν τῆς προκυπτούσης διαφορᾶς φόρου».

Ἄρθρον 11.

1. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 6 τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1794)1942

Περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ τοῦ Σταθμοῦ Πειραιῶς τῶν Σ.Π.Α.Π. πρὸς τὸ Ἐργοστάσιον Παραγωγῆς τῆς Η.Ε.Α.Π. ἐν Πειραιεῖ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἀνατίθεται εἰς τὴν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν (διὰ τοῦ Α. Ν. 2378) Ἑταιρείαν Σ. Η. Α. Π. ἡ μελέτη καὶ κατασκευὴ μετρικῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ τοῦ Σταθμοῦ Πειραιῶς Σ. Π. Α. Π., ἢ ἐγγὺς τούτου σημείου, πρὸς τὸ ἐργοστάσιον Παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς (Η.Ε.Α.Π.) ἐν Πειραιεῖ.

Ἡ χάραξις τῆς ἐν λόγῳ γραμμῆς, αἱ ἀπαλλοτριώσεις, ἡ ὑποδομὴ καὶ τὰ τεχνικὰ ἔργα θέλουσι προβλεφθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ διὰ μελλοντικὴν ἐπίδομὴν (καὶ φορτία) κανονικοῦ πλάτους γραμμῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐντολοδόχος τοῦ Δημοσίου Ἑταιρία Σ.Π.Α.Π., θέλει ἐκτελέσει τὰ ἀντίστοιχα ἔργα, κατὰ τὸν συμφερώτερον διὰ τὸ Δημόσιον τρόπον, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Εἰς τὴν αὐτὴν ἔγκρισιν ὑπόκεινται τὰ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Σ. Π. Α. Π. ἐκπονηθησόμενα ἐν προκειμένῳ γενικὰ καὶ λεπτομερειακὰ σχεδιαγράμματα, τὰ σχέδια ἐκτελέσεως τῶν τεχνικῶν ἔργων καὶ ἐν γένει πάσης συναφοῦς ἐγκαταστάσεως (ἢ διαρρυθμίσεως).

Ἄρθρον 3.

Ἡ δαπάνη τῶν ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 γραμμῆς βαρύνει τὸ Δημόσιον, ἡ δὲ δαπάνη κατασκευῆς αὐτῆς βαρύνει τὸ Δημόσιον καὶ τὰ ἐξυπηρετηθησόμενα διὰ τῆς γραμμῆς ταύτης ἐργοστάσια καὶ ὀργανισμοὺς ἐν γένει, τῆς κατανομῆς καθορισθησομένης διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 γραμμῆς ἐγγράφεται [illegible] ἐκ δραχμῶν 150.000.000 εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, δυναμένη νὰ αὐξηθῇ διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 5.

Αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀναγκαιοῦσαι λεπτομέρειαι καθορισθήσονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Αὐγούστου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΓΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

---

(7)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1795)1942

Περὶ ὀργανώσεως Ὑπηρεσίας Ἐπιθεωρήσεως καὶ Ἐλέγχου Διαχειρίσεων Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 1)1941 Ν. Διάταγμα «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ Ἀστυνομίας Πόλεων συνιστᾶται ὑπηρεσία Ἐπιθεωρήσεως καὶ Ἐλέγχου Διαχειρίσεων Χρηματικοῦ καὶ Ὑλικοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων.

2. Τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς Ἀστυνομικοῦ Δ)ντοῦ α' ἢ β' τάξεως, ἑνὸς ἀστυνόμου, ἑνὸς ὑπαστυνόμου καὶ ἑνὸς ἀρχιφύλακος ἢ ἀστυφύλακος, ἀποσπωμένων ἐκ τῶν ἐν τῷ Σώματι Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπηρετούντων, διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

3. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἐνεργεῖ ἐπιθεώρησιν καὶ ἔλεγχον τῶν Διαχειρίσεων Χρηματικοῦ καὶ Ὑλικοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑποχρεωτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ἠθελε διαταχθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως καὶ ἐλέγχει τὰ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ὑποβαλλόμενα λογιστικὰ καὶ δοσοληψιακὰ στοιχεῖα τῶν ὡς ἄνω Διαχειρίσεων, ἐκδίδουσα τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις καταλογιστικὰς ἢ μὴ ἐγκριναμένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ **Ἐσωτερικῶν. Ἐπὶ τῶν καταλογιστικῶν** τούτων ἀποφάσεων **χωρεῖ ἔφεσις ἐνώπιον** τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἐνεργεῖ ἔλεγχον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκπερωμένων δοσοληψιακῶν τῶν ἐν λόγῳ διαχειρίσεων. Εἰσηγεῖται καὶ προκαλεῖ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀποφάσεις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἔστω ἀφορᾷ τὸν καταλογισμὸν τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν ἀπώλειαν ἢ καταστροφὴν εἰδῶν ὑλικοῦ, τὴν διατύμησιν τούτων, τὸν καθορισμὸν χρόνου διαρκείας τῆς χρήσεως αὐτῶν ὡς καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἐπιστροφὴν μεταχειρισμένων εἰδῶν ὑλικοῦ εἰς τὴν παραδοῦσαν αὐτὰ διαχείρισιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διαταγὰς αὐτοῦ ἔστω ἀφορᾷ τὴν ἐγγραφὴν καὶ διαγραφὴν εἰδῶν ὑλικοῦ εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία, τὴν διανομὴν ὑλικοῦ ἐκ τῆς Ἀποθήκης εἰς τὰς Διαχειρίσεις, τὴν σύστασιν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐξέτασιν, καταστροφὴν καὶ ἐκποίησιν ἐφθαρμένων ἢ ἀχρήστων εἰδῶν ὑλικοῦ καὶ ἐν γένει τὴν λῆψιν παντὸς μέτρου διὰ τὴν [illegible]κὴν λειτουργίαν τῶν Διαχειρίσεων Χρηματικοῦ καὶ Ὑ

4. Εἰδικοὶ κανονισμοὶ ἐγκρινόμενοι δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καθορίζουσι τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας τῶν Διαχειρίσεων Χρηματικοῦ καὶ Ὑλικοῦ καὶ ἐν γένει τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύνανται νὰ συνιστῶνται παρ' ἑκάστῃ Ἀστυνομικῇ Δ)νσει πλείονες τῆς μιᾶς Διαχειρίσεως Ὑλικοῦ ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων ἀναγκῶν.

2. Τῶν Διαχειρίσεων χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ παρὰ τῇ Ἀστυνομικῇ Διευθύνσει Ἀθηνῶν προΐστανται Ἀστυνομ. Δ)ντὴς δ' τάξεως εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ ἐνέργεια καὶ ὑπογραφὴ ἁπάσης τῆς ἀλληλογραφίας οἰκονομικοῦ περιεχομένου τῆς Δ)σεως ταύτης.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ὀργανικὴ δύναμις τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων αὐξάνεται κατὰ δύο θέσεις ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν β' ἢ α' τάξεως.

2. Πρὸς πλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος συνισταμένων ὀργανικῶν θέσεων τοποθετοῦνται προαγόμενοι Ἀστυνόμοι α' τάξεως κατὰ τὰς ἰσχυούσας σχετικὰς διατάξεις, καταργουμένης τῆς τελευταίας περιοριστικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2437)1940 Ἀναγκ. Νόμου.

3. Περὶ τῶν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος προακτέων ἀποφαίνεται τὸ Ἀστυνομικὸν Συμβούλιον εἰς εἰδικὴν αὐτοῦ συνεδρίαν.

4. Ἡ θέσις τοῦ προϊσταμένου τοῦ λογιστικοῦ Τμήματος τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων, καθίσταται θέσις Διευθυντοῦ α' ἢ β' τάξεως.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην προάγεται μετὰ γνώμην τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου τμηματάρχης α' τάξεως τῆς ἄνω Δ)σεως ἔχων ὑπερτριακονταετῆ ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς ὑπερδεκαετῆ τοιαύτην εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου α' τάξεως.

5. Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1188)1942 Ν. Διατάγματος ὑπάγονται καὶ εἰσηγηταὶ ἔχοντες συμπληρώσει ὑπερεξαετῆ ἐν τῷ βαθμῷ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ κεκτημένοι πτυχίον Νομικῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Παρ' ἑκάστῃ Ἀστυνομικῇ Διευθύνσει δύνανται νὰ συνιστῶνται ὑπηρεσίαι ἐφοδιασμοῦ εἰδῶν ἱματισμοῦ κλπ. διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπαλλήλων, ἁρμοδιότητος Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ἀπάνω τούτων.

2. Ἡ σύστασις τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ἐφοδιασμοῦ γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἐν αἷς καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς προμηθείας, τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν περὶ ὧν πρόκειται εἰδῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ